

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **O. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 2. 2006, č. j. 60 Az 86/2005 – 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 28. 2. 2006, č. j. 60 Az 86/2005 – 30, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2005, č. j. OAM-525/LE-B02-B02-2005, dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, a přiznal Mgr. Alexandru Vaškevičovi, advokátovi, odměnu za právní zastoupení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobce nebyla vztažena překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 téhož zákona. Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Učinil tak prostřednictvím Mgr. Alexandra Vaškeviče, advokáta, který byl stěžovateli ustanoven zástupcem pro řízení o žalobě a podání kasační stížnosti považoval vzhledem k neznámému pobytu stěžovatele za neodkladný úkon ve smyslu ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.

Krajský soud v Plzni poté, co zjistil místo pobytu stěžovatele, připsal ze dne 8. 8. 2006, č. j. 60 Az 86/2005 – 67, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 14 dnů ode dne doručení této výzvy předložil plnou moc udělenou advokátu pro řízení o kasační stížnosti. Současně stěžovatele poučil o možnosti požádat o ustanovení zástupce a dále o tom, že pokud si nezvolí advokáta a své zastoupení ve lhůtě soudu nedoloží předložením plné moci, a zároveň nepožádá o ustanovení advokáta, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Tento přípis byl stěžovateli doručen dne 19. 8. 2006, což stěžovatel potvrdil vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Stěžovatel v soudem stanovené lhůtě, ani později, nereagoval na výzvu soudu k předložení plné moci, ani nepožádal soud o ustanovení zástupce, Krajský soud v Plzni proto dne 21. 9. 2006 předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil kasační stížnost z hlediska ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a dospěl k závěru, že nebyla podána osobou zjevně neoprávněnou, když přisvědčil argumentaci Mgr. Alexandra Vaškeviče, advokáta, že šlo o neodkladný úkon.

Vzhledem k tomu, že zastoupení stěžovatele ustanoveným advokátem skončilo právní mocí napadeného rozsudku a stěžovatel na výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani nepožádal o ustanovení zástupce pro toto řízení, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud stěžovatel nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání nemá, na výzvu soudu však nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud nezkoumal další náležitosti kasační stížnosti. O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl totiž k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu